

MAKtár

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány havilapja

Szakmai nap a Magyar Alkotóművészeti Közalapítványnál

4. oldal

Cseke Szilárd festményei és mobilszobrai

6-7. oldal

Kligl Sándor szobra Hódmezővásárhelyen

10-11. oldal

Programok a festészet napján

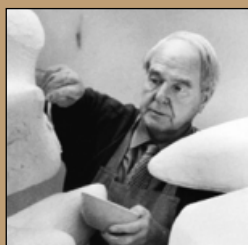
16. oldal

Melléklet

- A MAK alkotóháza
- Alkotóházi szobafoglalási szabályzat
- Tájékoztató a szabályzathoz
- Bemutató az internetes rendszer használatáról

24-34. oldal

Karcpoétika

„Az én számomra a valóban nagy művészet kibővíti a létet, jelentőségtejtjesebbé teszi a mindennapi életnél, monumentalitást és nagyságot ad neki.“

(Henry Moore)

Kedves Művészek! Kedves Olvasóink!

2005. szeptember 1-jétől a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány (MAK) megújult honlapja új, megváltozott címen érhető el.

**Új internetcímünk:
www.maktar.hu**

Kérjük, hogy a jövőben a www.maktar.hu címen keressék a közalapítvánnyal, valamint lapunkkal kapcsolatos információkat.

MAKtár

A Magyar Alkotóművészeti
Közalapítvány **havilapja**
Megjelenik: 10 000 példányban

Kiadja:

a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány
igazgatója: **Asztalosné Zupcsán Erika**

Felelős kiadó: **Dr. Nagy István**,
a kuratórium elnöke

Főszerkesztő: **Gazdik István**
gazdik.istvan@maktar.hu

Szerkesztő: **Nemes Attila**
nemes.attila@maktar.hu

Szerkesztőségi titkár: **Gömöri Bea**
gomori.beata@maktar.hu

Szerkesztőség:

1055 Budapest, Báthori u.10.

Telefon: 06-1/428-5001

Fax: 06-1/473-1613

E-mail: szerkesztoseg@maktar.hu

Tördelés, nyomdai előkészítés:

Octopus Bt., Illés Zoltán

ISSN: 1786-7525

A MAKtár digitális változata megtalálható a
www.maktar.hu címen.

redesign: **Lele Orsi**

Nyomdai előállítás:

Aduprint Kiadó és Nyomda Kft.

Felelős vezető: **Tóth Béláné**

Internet: www.aduprint.hu

e-mail: aduprint@aduprint.hu

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiagyűjteménye az

»OBSERVER«

BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.

Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744

E-mail: marketing@observer.hu

<http://www.observer.hu>

Címlapon:

Kligl Sándor: József Attila emlék-
műve

Írásunk a 10-11. oldalon.

Megjelenési lehetőséget biztosítunk

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány megújuló honlapján folyamatosan lehetőséget biztosítunk a kortárs alkotóművészek számára, hogy alkotásaikat az Internet segítségével is megismertethessék az érdeklődőkkel, egymással, (Virtuális galéria) valamint a potenciális vásárlókkal (Képpiac). Galériánkban nem csupán festményeket, grafikákat, hanem a képző- és iparművészet valamennyi területén született alkotásokat szeretnénk bemutatni, (pl. Ötvös, textil, gobelin, üveg, kerámia, szobrászat, formatervezés, stb., valamint, jövőbeli reményeink szerint a későbbiekben irodalmi és zenei alkotásokat is). Ennek érdekében több ún. on-line galériát szeretnénk beindítani.

Az alkotóktól galériánként maximum 50, minimum 10 alkotást tudunk bemutatni. A galériák ingyenesen állnak az Önök rendelkezésére (eladási galériánkon keresztül történt eladások esetében a mű eladási árától függetlenül vásárlónként 1500 forintot számítunk fel utólagosan). Keresőprogram és leírások segítik a tájékozódást. Ön választhat a galériák között a szerint is, hogy mely alkotásait szánja eladásra és melyik az, amelyet csak bemutatásra, így egy művész mindkét galériában megjelenhet. A galériában határozatlan ideig, illetve a művész igénye szerint maradhatnak fenn az alkotások. Minden alkotóval egyénileg megállapodást kötünk az alkotások felhasználásáról.

Kérjük Önöket, hogy a "galérianyitási" digitalizálják alkotásaikat (igény esetén a digitalizálásban is tudunk segítséget nyújtani, amennyiben az alkotásokról színes fotókat, illetve színes katalógust tudnak a rendelkezésünkre bocsátani - akár postán, akár személyesen - melyeket visszajuttatunk a művészeknek.)

A digitalizált alkotásokat **minimum 1024X768 pixeles, 300 dpi-s, jpg, illetve tif kiterjesztésben várjuk.**

Az alkotásokhoz az alábbi adatokra van szükségünk: a mű címe, mérete, az alkotás dátuma, a technika.

Szükségünk van a művész portréfotójára, szakmai önéletrajzára, (megjelölve nevét, címét, telefonszámát, születési évét, szakmai képzetszégét, kiemelve fontosabb mestereit, fontosabb egyéni és csoportos kiállításait, szakmai díjait, elismeréseit, szervezeti - egyesületi tagságait, esetleg ars poeticáját).

A részletes feltételekről honlapunkon (www.maktar.hu) a MAKtárból, valamint a MAK munkatársaitól kaphatnak felvilágosítást az alábbi elérhetőségeken.

Személyesen vagy levélben: 1054 Budapest, Báthori u. 10. II. Emelet, 204. iroda.

Telefonon: 06-1/428-5000, faxon: 06-1/473-1613, E-mailben: galeria@maktar.hu

Örömmel várjuk a művészeti szervezetek, művészek megkeresését.

Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány

Felhívás

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány Kuratóriuma 113./2005. (VIII.30) számú határozatában művészek és hozzátartozók nyugdíjalapú egyszeri, rendkívüli segélyezéséről döntött. A segély megállapítása kérelemre történik.

Kérelmet nyújthatnak be:

- azok az 1992. október 1. napjáig 40. életévüket betöltött, társadalombiztosítási nyugellátással nem rendelkező művészek, akik I., II. III. csoportú rokkantak (rendelkeznek az I. fokú orvosi bizottság által megállapított rokkantsági fokozattal), de a Közalapítványtól rokkantsági nyugellátásban jelenleg még nem részesülnek,
- valamint azon nyugdíjasként elhunyt, illetve haláluk időpontjában a nyugdíj megállapításának feltételeivel rendelkező művészek hozzátartozói (özvegyek, árvák), akik a Közalapítványtól hozzátartozói nyugellátásban jelenleg még nem részesülnek.

A kérelem beadásának határideje: **2005. november 15.**

Postacím: **Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány, 1054 Budapest, Báthory u.10.**

A kérelemhez kérjük csatolni:

- a kérelmező nyilatkozatát a jövedelemre vonatkozóan,
- rokkantság esetében a rokkantsági fokozatot megállapító orvosi határozatot.

A rendelkezésre álló keret erejéig segélyben részesülnek azon TB nyugdíjjal nem rendelkező MAK nyugdíjasok is, akik megállapított nyugdíja a havi 49.400.-Ft-ot nem haladja meg. Ebben az esetben kérelmet nem kell benyújtani.

A segély megállapításáról a MAK Kuratóriuma dönt az erre a célra létrehozott Segélyezési Bizottság javaslata alapján. Az érintetteket írásban értesítjük.

Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány Kuratóriuma

Tisztelt Művészek

A MAKtár 2005. évi februári számában a Csokonai Vitéz Mihály év és a József Attila évforduló alkalmából a Képcsarnok által meghirdetett pályázatra beérkezett pályaműveket köszönettel vettük.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Kollégákat, hogy - valószínűleg félreértés folytán - a beérkezett pályaművek vagy nem konkrétan a témához kapcsolódtak, vagy jellegüknél fogva a jubileumok ünnepélyességét kevésbé tükrözték. Ezért a Képcsarnok vezetése - a művészeti tanácsadók értékelése alapján - úgy döntött, hogy a pályázatot pályadíjak odaítélése nélkül lezárja.

A pályaműveket alkotóik, vagy meghatalmazottaik átvehetik a Képcsarnok Zsűritermében (1203 Budapest, Bíró Mihály u. 3.) kedd, szerda és csütörtöki napokon 10:00-14:00 óra között Macsali Tamástól.

Felkérjük a Tisztelt Művészeket, hogy a Képcsarnok felhívására továbbra is minél nagyobb számban jelentkezzenek műkereskedelmi értékesítésre szánt műveikkel, melyet megfelelő publicitás mellett országos hálózatunkban értékesítünk.

A mindkét fél számára korrekt és eredményes együttműködés reményében:

Vas Imre
kereskedelmi vezető

Kligl Sándor
művészeti tanácsadó

Sári Csaba: „A mandátumom fennmaradó idejét arra szánom, hogy az együttműködési rendszert javítsam“

Napi kapcsolat a kuratórium tagjai és a munkaszervezet között

– Ön azon kurátorok közé tartozik, akik talán még egyetlen ülést sem mulasztottak el. A pontosságot fontos személyes tulajdonságnak tartja?

– Előfordul nem egyszer, hogy időben csúszásaim vannak, de – bár nem szeretnék lözongokat használni – az ügyel kapcsolatos tisztelet az, ami miatt fontosnak érzem, hogy részt vegyek az üléseken, sőt az ülést megelőzően is tudjak beszélni kurátorsaimmal vagy a munkaszervezettel, hogy minél inkább „képbe kerüljek“ a tárgyalandó ügyekről.

– A kuratórium alelnökéként és a MAOE delegáltjaként, melyek azok az ügyek, ügycsoportok, amelyek a

leginkább közel állnak Önböz? Hogyan került kapcsolatba az egyesülettel?

– Szakmámat tekintve közgazdász vagyok, éppen ezért a gazdasági kérdésekkel összefüggő területeken próbálom a kuratórium munkáját segíteni. Az egyesülettel a kapcsolatom személyes jellegű, egy jó barátom kért meg arra, hogy foglalkozzam az alkotóművészek kérdéseivel. Úgy a 2000. év tájékán a közalapítványnál olyan gazdasági jellegű problémák merültek fel, amelyeket a művészek nem igazán láthatnak át, s ezekben ügyekben kérték a segítségemet. Amikor a jelenlegi kuratórium megválasztására került sor, talán ennek a kapcsolatnak köszönhetően javasolt a MAOE és kért fel a Miniszterelnök úr ennek a feladatnak az ellátására.

– Mely döntéseket, eseményeket emelné ki a kuratórium közelmúltbeli tevékenységei közül?

– A legfontosabbnak azt tartom, hogy a közalapítvány által kezelt vagyon, megőrizhető legyen, működését javítani lehessen és ebből – a művészvilág számára – olyan lehetőségek származzanak, amelyek érezhetően javíthatják az alkotói tevékenységet. Ma – sajnos – aktualitás, ezért meg kell jegyezni, hogy az erre a célra szánt állami források egyre szűkülnek. Szomorúan kell mondanom, hogy olyan elvonások réme sejjik fel, ami a közalapítvány alapműködését is veszélyeztetheti. A közalapítvány költségvetésének döntő részét a nyugdíjak kifizetésére kell fordítanunk, s csak egy kis hányad az, amely működésre és a művészeti jellegű vagyon működtetésére fordítható.

– Mit tehet a kuratórium ebben a helyzetben?

– Folyamatosan azt érzem, hogy a kuratórium érdekérvényesítő képessége nem a legjobb. Ezen akkor lehet javítani, ha közalapítvány a művészeti szervezetekkel és elsősorban a MAOE – val együtt tud működni, mert így olyan széles réteget tudhat maga mögött, amely érezhető „nyomást“ tud a politika irányába kifejteni. Ma még úgy látom, hogy a közalapítvány és a művészeti szervezetek nem működnek eléggé együtt az érdekérvényesítés érdekében. A legfontosabb feladatomnak azt gondolom, hogy ezeket az erőket próbáljuk meg egységesíteni.

– Milyennek látja ennek esélyeit? Lát-e valamilyen „mozgást“ ezen a területen?

– Úgy érzékelem, hogy a művészeti szervezetek között jó összhang működik, érzik azt a szükségszerűséget, hogy egységesen és egy hangon tudjanak szólni és a politikai döntéshozók felé. Ma még hogy kívánnivalót maga után a közalapítvány fellépésének összehangolása ezekkel a művészeti szervezetekkel. Az előrelépés az itt dolgozókon, a kuratórium irányításán és a munkaszervezet hozzáállásán is múlik.

– Miként látja, a kuratóriumban van erre nyitottság?

– A kuratórium többsége átérzi ennek a feladatnak a jelentőségét, a szükségességét és a maga eszközeivel meg is tesz mindent ennek érdekében. A kuratórium – amely háromhetente ülésezik – működéséből adódóan, olyan kérdésekben hoz döntést, amelyek a legfontosabbnak tűnnek és elé kerülnek. Nyilván nem fog tudni olyan kérdésekben döntést hozni, amelyek nem kerülnek az asztalára.

Emiatt a kuratórium kicsit úgy viselkedik, mint egy, a birtokára haza – haza látogató gazda, aki időnként megjelenik, beszámoltatja az intézőt, megvizsgálja a jószágot. Ez persze egy kicsit eltúlzott hasonlat, mert hiszen napi kapcsolat is van a kuratórium tagjai és a munkaszervezet között. Négy évvel a kuratórium működésének megkezdése után már ki is mondható, hogy ez a kuratórium felelősséggel vezeti a közalapítványt, túl nagy hibákat nem követett el. Eredményként kell azt elkönyvelni, hogy ez idő alatt a közalapítvány vagyona nem csökkent, sőt összetételében javult, s ugyanez mondható el a vagyon működtetéséről is.

– Gazdasági szakemberként hogyan látja a közalapítvány vállalkozásainak helyzetét, gondolok itt elsősorban a Képcsarnok Kft.-re, amely egyfajta átmeneti helyzetben van, már nem az, ami volt, s még nem az, ami lenni szeretne? Fogalmazhatunk így?

– Igen, ez a jó megközelítés. A Képcsarnokkal én napi szinten foglalkozom. A közalapítványnak az az elvárása a Képcsarnok felé, hogy vagyonát, amely a 80-as évekből megmaradt, s ma már javarészt önkormányzati bérleményekben testesedik meg, meg lehessen őrizni. Ehhez olyan nagyságrendű összegekre van szükség, amelyek előteremtésének módját ma még nem látjuk tisztán. A Képcsarnoknak azon túl, hogy a kortárs magyar képzőművészetet kell megjelenítenie, s ebből kell profitábilisan működnie, ma úgy tűnik, hogy ezen túllépve be kell vonulnia a műkereskedelelem olyan piacaira is, amiket eddig jellemzően nem művelt.

– Melyek ezek a területek?

– Ezek azok a tevékenységi területek, amelyeket jellemzően a BÁV végzett, s ami nem csak kortárs műkereskedelemben testesült meg, hanem például antik műtárgy aukciók szervezésében is. A BÁV piaci kivonulása egy olyan úrt hagyott maga után, amit megítélem szerint a Képcsarnoknak nagyrészt be kell töltenie. Ehhez nagyon jelentős szervezésre és átszervezésre van szükség. Ez a feladat most elkezdődött, s abban bízom, hogy ennek nagyon rövid időn belül látható eredményei lesznek. Azt azonban szeretném hangsúlyozni, hogy mindez nem mehet a kortárs képző- és iparművészet kereskedelmének rovására. Figyelembe kell venni a nyereségségi elvárásokat is, mert a Képcsarnoknak úgy kell ma eredményt elérnie, hogy egyúttal a magyar művészvilág piacává is válik, s – szándékaim szerint – emellett egyfajta művészeti menedzser tevékenységeket is el tud látni.

– Amikor valamelyik szervezet, vagy cég megújulásról beszél, az emberek kérésik az e mögött lévő garanciákat, a szervezeti, esetlegesen személyi jellegű változtatásokat.

– A Képcsarnok folyamatosan megújul. A jelenlegi kuratórium időszakában két menedzsmet – váltás is történt. Az első nem tűnt szerencsésnek. A második menedzsmet esetében – 2003 novemberében – még körültekintőbben jártunk el, s a jelenlegi menedzsmet indította útjára azt a váltást, amit mi növekedési pályának szánunk. A vállalat azonban nem nyújtózhat túl a saját lehetőségein, úgy-hogy ezt a növekedési pályát óvatos növekedési pályának nevezném. A kereskedelmi szervezet is változott, növekedett, érzésem szerint minőségileg is. Olyan művészek kerültek művészeti tanácsadóként a vállalathoz, akik elősegítik a művészkapcsolatok létrejöttét, illetve a színvonal javításának feladatát is előrevizik.

– Nem csak a Képcsarnok kapcsán értem a kérdést. Ha adott lenne egy megfelelő pénzügyi keret, mi lenne az, amire legszívesebben elkölténé, amit most a legfontosabbnak, legsürgetőbbnek érez?

– Szomorúan azt kell mondanom, hogy nagyon-nagyon sok pénz kellene fordítani a Képcsarnok hálózatának megmentésére. Sok pénzt kellene költeni arra, hogy a vállalat zászlóshajójának tekinthető Csók és Mednyánszky Galéria tulajdonjogát megszerezzük. Ha emellett is maradna pénz, akkor egy olyan fejlesztésben kellene gondolkodnunk, amelyben a Képcsarnok olyan vállalatná tudna válni, amely jó közvetítő tudna lenni a műtárgy iránt érdeklődő vásárlók és művészek között.

Másrészt képessé válhatna arra, hogy olyan műtárgyak másodforgalmazását is elvállalja, amelyekből a forráshiány miatt nem tud részesülni. Tehát a Képcsarnokból válhatna egy a kortárs képző- és iparművészet közvetítése mellett egy antik műtárgyakat is közvetítő vállalat. Természetesen mindezek sok százmillió nagyságrendű tételek, amelyek realitása ma nincs meg, de ha bárki tud egy olyan jó tündért, aki legalább egy kívánságát teljesítheti a vállalatnak, akkor kérem, hogy irányítsa hozzánk.

– Van-e olyan kérdés, olyan gondolat, amit még szívesen elmondana?

– Még egy dolog, amit szeretnék hangsúlyosabbá tenni. Az a törekvésem, hogy a közalapítvány és a művészeti szervezetek között olyan együttműködés alakuljon ki, ahol mindenki a saját szerepe szerint a legjobb és leghatékonyabb működést tudja kifejteni. A közalapítvány egy vagyonkezelő szervezet, amelynek az a feladata, hogy megőrizze és szolgáltsa azokat eszközöket a művészeti szervezetek felé, amellyel ők ki tudják bontakoztatni munkájukat, illetve érdekérvényesítő képességüket tudják javítani. A művészek legszívesebben réteget tömörítő MAOE – aki a közalapítványi vagyon kiemelt kedvezményezettje – joggal várja el, hogy támogassuk feladatainak elvégzésében.

Azt szeretnénk, hogy az együttműködésen belül mindenki a saját területével foglalkozza, és nem próbálna a másik oldal feladataival is foglalkozva egy olyanfajta helyzetet teremteni, amelyben, sok esetben érdek – összeütközésekre is sor kerül. A mandátumom fennmaradó idejét arra szánom, hogy ezt az együttműködési rendszert javítsam, illetve elősegítem azt, hogy mindenki a saját területén tudjon a legjobban és a leghatékonyabban működni.

Nemecz

Szakmai nap a Magyar Alkotóművészeti Közalapítványnál

Egy új kulturális szereplő

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány 2005. szeptember 27-én tartotta szakmai napját. Az egyre szűkülő anyagi források mellett a Közalapítvány és a Szakmai Nap jelmondata: „Az alkotóművészet nem állóvíz” vízbe dobott kőnek bizonyult.

A szakmai napon a következő szervezetek képviselői jelentek meg: Belvárosi Művészek Társasága, Bp. Art Stúdió Alapítvány, Független Magyar Művészek Országos Szövetsége, KIAN-SZE, Magyar Belsőépítéskész Közhasznú Egyesülete, Magyar Írószövetség, Magyar Kárpitművészek Egyesülete, Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége, Magyar Művészeti Akadémia, MAOE, MKITSZ, Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület, Műhely Művészeti Egyesület Kecskemét, Symposium Társaság, Újpesti Művészek Társasága

A szakmai nap moderátora *Fabényi Júlia*, a Múcsarnok volt igazgatója, egyben a Közalapítvány művészeti ügyekkel foglalkozó kurátora volt.

Elsőként *dr. Benedek András*, a NKÖM közigazgatási államtitkára mondta el, hogy a gazdasági életben sokszor olyan szavak jelennek meg, amelyek hátrétt csak szakemberek tudják magyarázni, s egészen mást jelentenek a köznapi életben. Ilyen az elhalasztott kifizetésekre használt maradvány-képzés fogalma is, amelynek más a közgazdasági tartalma és más a jelentése. A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány az elmúlt években sikeresen megváltoztatta a róla kialakult képet. Az Alapító Okiratban meghatározott feladatok mellett egyre több újdonsággal jelenik meg, a művészek számára új tájékoztatási lehetőséget találva a Maktár folyóirattal, ame-

lynek elektronikus változata a megújult honlapon (www.maktar.hu) is megtalálható. A megújulás lehetőségét hordozza az alkotóházi rendszer új igénybevételi szabályozása és annak on-line elérhetősége.

Dr. Nagy István a MAK Kuratóriumának elnöke röviden összefoglalta a Közalapítvány tevékenységét. Fő feladatként jelölte meg az

értékek és a vagyon megőrzését és fejlesztését. A Kuratórium 2001-ben – az Orbán kormánytól – kapott felkérést tevékenysége végzésére, kapcsolata azonban a jelenlegi minisztériumi vezetéssel is korrekt, kiegyensúlyozott. A Közalapítványnál egyetlen kuratóriumi tag sem főállású, valamilyen társadalmi munkában végzik tevékenységüket. A Kuratórium három hetente ülésezik, amely igen komoly munkát igényel. A kuratórium összetétele vegyes, nem művészek alkotják. Mindez azért is fontos, mert a Közalapítvány első kuratóriuma művészekből állt, s ez idő alatt a Közalapítvány vagyonának jelentős részét elvesztette. Első éveiben a jelenlegi kuratórium a vagyonvesztést megállította. Nem került sor vagyontárgyak eladására, műteremlakás-eladásra, sőt ezek helyzetének megszüldésére és növelése irányába tettek lépéseket. A megoldandó feladatok között említette a Reitter Ferenc utcai műteremház megépítését, a Palme-ház sorsának rendezését, művészeti célú igénybe vételét, egy alkotóművészeti „otthon” megteremtését. Számos olyan – a Közalapítvány feje fölött – nélküle hozott intézkedés van azonban, amely nem segíti a művészek helyzetének rendezését.

Kiemelte a 40. év alatti művészek helyzetének rendezésére tett lépéseket. Új művészeti „intézményként” virtuális galériaként említette a MAKTár folyóirat beindítását. Az újság 10 ezer példányban jelenik meg, ebből közel 6 ezer a művészek egyéni bejelentkezése után névre szólóan kerül kipoztázása, a többi 130 művészeti szervezeten keresztül juttatják el az olvasókhhoz, s mint a beszélgetésben később kiderült, ez a példányszám már kevésnek bizonyult.

Asztalosné Zupcsán Erika a Közalapítvány igazgatója arról beszélt, hogy az anyagi nehézségeken túl sokszor az információ áramlás hiánya miatt a szükségesnél több időt és energiát kell befektetni. A Közalapítvány múltja és zártsága miatt nehéz azoknak a művészeti szervezeteknek a megtalálása, akik jelentős részben hatékonyan tudnák művészeti-szakmai munkájukat segíteni. A MAKTár folyóiratot a kezdeti lépésektől fogva segítő szándék nélküli kritika, támadás éri, miközben művészeti szervezetek, könyvtárak, művészeti egyesületek jegyzik és kéri. Valóban több újdonsággal próbál a közalapítvány szélesebb ismertséget szerezni, ami által várhatóan az alkotóházak kihasználtságát is tudják növelni. Nem tartható fenn az az állapot, hogy egy alkotóház a működési költségének egyharmadát sem tudja biztosítani, mert oda más művész- még más művészeti ágból sem – jogosult „beutalásra”. Az ilyen gazdaságtalan működés eredménye lehet a bezárás. Ebből adódik a privatizációs gondolat, s nem abból, ha egy alkotóház legalább veszteség nélkül működik. Ehhez azonban felújításokat is kell végezni. Most pl. Szigligeten zajlik a szobák fűrdőszobásítása. Nem ettől kell félni, hanem attól, ha ezek a felújítások elmaradnak, mert az valóban a házak állagának romlását, az érték- és vagyonvesztést is magában hordozza.

Ezt követően felmerült, hogy előző nap egy másik szakmai megbeszélésen a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének elnöke egészen más irányú tájékoztatást adott. A jelen-

lévő művészeti szervezetek vezetői kifogásolták, hogy a MAK-ról csak olyan kontextusban hal- lanak, mint MAK-MAOE viszony, vagy egyéb helyzetelemzés, mintha a MAK helyzete nem lenne stabil és bitorolná a művészek vagyonát, akadályozná vagyonhoz történő hozzájutását. *Fabényi Júlia* szemléletes példát hozott erre: A francia forradalom idején a Louvre – mint közműgyűjtemény – úgy került megalakításra, hogy egy festő akadályozta meg annak széthordását, mert sokan úgy értelmezték a mindenki kincsét, hogy azt haza lehet vinni. Megértette velük, hogy az csak akkor lehet az enyém, ha a tiéd is. Ha te elviszed, akkor a másé már nem lehet. Ez a példa a legképletesebb a MAK-MAOE viszonyára. A művészek vagyona

csak akkor lehet a művészeké, ha nem lesz egyes művészeké. Akkor szolgálja az összmagyar művészeti érdekeket, ha nem egy művészeti szervezet kezelésében van.

Dr. Nagy István szerint sok, a művészek számára pozitív elgondolás bukott meg azon, hogy nem jó technikát választottak vezetőik. Az önálló költségvetési intézményi lét veszélyei sokkal nagyobbak, mint a közös érdekérvényesítés. Ezt a partnerséget hiányoljuk szakmai munkánkban.

Asztalosné Zupcsán Erika egy újjonon felmerült igény kapcsán – hogy a művészek összegyűlhessenek, beszélgethessenek és véleményük nyilvánosan is megjelenjen – ennek formájául a MAKTár-klub létrehozását javasolta. Partneri együttműködést kell kialakítani, mert a Közalapítványnak önálló otthona – sok ingatlan mel-

lett – nincs, bérelt épületben van a székházuk, ezért az Írószövetségben találta meg azt a partnert, akik helyet tudnak adni a MAKTár-klubnak.

A szakmai nap végén *Kalász Márton* és *dr. Nagy István* aláírták a közös együttműködésre vonatkozó megállapodást, s várják a művészek minél szélesebb körét a programokra.

Asztalosné Zupcsán Erika